

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር ሰባ አምስት

ትንቢታዊ ተመሳሳይነቶች፡ ከኢሳይያስ መልእክት እስከ ዘመናችን መገለጫ

Jeff Pippenger

2024-02-08

ኢሳይያስ በስድሳ አምስቱ ዓመታት (ምዕራፍ ሰባት፣ ቁጥር ስምንት) የተወከለውን መልእክት ለኢየሩሳሌም ክፉ መሪ ሲያቀርብ፣ ይህን የሚያደርገው በ“ቀሚስ አጣቢው ሜዳ” እና በ“የላይኛው መጠጥ ገንዳ ቧንቧ መጨረሻ” አጠገብ ነው። በ742 ዓ.ዓ. በክ.ል.። 742 ዓ.ዓ. በክ.ል. 1863ን ይወክላል። ምክንያቱም ኢየሱስ መጨረሻውን ሁልጊዜ በመጀመሪያው ይገልጻል። የ1863 ዓመትም በተራው በአሜሪካ ውስጥ ያለውን የእሑድ ሕግ ይወክላል። ምክንያቱም ኢየሱስ የአንድን ነገር መጨረሻ ሁልጊዜ በዚያው ነገር መጀመሪያ ይገልጻል። 1863 በሕጋዊ ሁኔታ የተመዘገበው ላኪዎቹ የአድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን መጀመሪያ ነበር። እናም ያች ቤተ ክርስቲያን በእሑድ ሕግ “ታላቁ የምድር መናወጥ” ላይ ባድማ ትቀራለች። በመንግሥት ሕጋዊ ቁጥጥር ሥር የምትገዛ ኮርፖሬሽን (ቤተ ክርስቲያን መንግሥትን ከምትቆጣጠርበት ተቃራኒ ሁኔታ እንጂ) ያ በዚያው ጊዜ ያ በተመሳሳይ መንግሥት በሰባተኛው ቀን አምልኮ ሕጋዊ ርምጃ ሲከለከል ሳለ፣ ሰባተኛውን ቀን ሰንበት እንዴት መደገፍን ልትቀጥል ትችላለች?

በክርስቶስ አገልግሎት መጀመሪያና መጨረሻ ቤተ መቅደሱን አነጻ። በመጀመሪያው የቤተ መቅደስ ማንጻት ላይ ክርስቶስ መሪዎቹ “የአባቴን ቤት” የሌቦች ዋሻ እንዳደረጉት ገለጠ፤ ነገር ግን በመጨረሻው የቤተ መቅደስ ማንጻት “ቤታችሁ” ባድማ ሆኖ እንደተተወላቸው ገለጠ። ጥንታዊት እስራኤል ዘመናዊት እስራኤልን ታመለክታለች። በአድቪንቲዝም መጀመሪያ የሚለራውያንን ቤተ መቅደስ አቆመና አነጻ፤ ነገር ግን በመጨረሻው ማንጻት፣ ማለትም የመቶ አርባ አራት ሺህ ማንጻት ላይ፣ ሎዶቅያዊ አድቪንቲዝም ከአፋ ይተፋል፤ ከዚያም “ቤታችው” ባድማ ሆኖ ይተዋል።

ኢሳይያስ ንጉሡን አካዝን በሚገጥመው ጊዜ በአጣቢው እርሻ አጠገብ ነው። የአጣቢው እርሻ ድንገት ወደ መቅደሱ በሚመጣው የኪዳኑ መልእክተኛ የሚፈጸመውን መንጻት ይወክላል፤ እርሱም የሌዊን ልጆች “በአጣቢ ሳሙና” እንደሚነጻ ያነጻቸዋል። ይህ መንጻት በአድቪንቲዝም መጀመሪያ ተፈጽሞ ነበር፤ በመጨረሻም እንደገና ይፈጸማል።

እነሆ፣ መንገዱን በፊቴ ያዘጋጅ ዘንድ መልእክተኛዬን እልካለሁ፤ እናንተም የምትፈልጉት ጌታ ወደ ቤተ መቅደሱ ድንገት ይመጣል። እናንተም የምትደሰቱበት የኪዳኑ መልእክተኛ፤ እነሆ፣ እርሱ ይመጣል ይላል የሠራዊት ጌታ። ነገር ግን የመምጣቱን ቀን ማን ይቻለዋል? ሲገለጥስ ማን ይቆማል? እርሱ እንደ አቃጣሪ እሳት፣ እንደ አጣቢዎችም ሳሙና ነውና፤ ብርንም እንደሚያቀልጥና እንደሚያነጻ ተቀምጦ የሌዊን ልጆች ያነጻል። እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያጠራቸዋል። በጽድቅም መባ ለጌታ እንዲያቀርቡ። በዚያን ጊዜ የይሁዳና የኢየሩሳሌም መባ እንደ ቀድሞው ዘመንና እንደ ቀድሞት ዓመታት ለጌታ ደስ የሚያሰኝ ይሆናል። ሚልክያስ 3፡1-4።

ኢሳይያስ ከአካዝ ጋር ይገናኛል፤ የልጁም ምልክት ከእርሱ ጋር አለ። ስሙም በመጨረሻዎቹ ቀናት “ቀሪው ይመለሳል” የሚለውን ይወክላል። ቀሪው እነዚያ “የሚመለሱ” ናቸው። ኢሳይያስ ከክፉ ንጉሥ አካዝ ጋር የሚገናኘው ከ1844 ጀምሮ በሚለራዊት ታሪክ የተጀመረውና በ1863 በአለመታዘዝ ወደ ፍጻሜ የመጣው የቤተ መቅደሱ የመንጻት ታሪክ ውስጥ ነው። በመጨረሻዎቹ ቀናት መንጻቱ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማንተም የሚደረግበት ታሪክ ነው። ሚሊውድያን ከ1844 በኋላ የተከተለውን የእግዚአብሔር የመክፈቻ አመራር በተከተሉ ኖሮ፣ ሥራውን ባጠናቀቁት ነበር።

“አድቪንቲስቶች በ1844 ዓ.ም. ከታላቁ ተስፋ መቁረጥ በኋላ በእምነታቸው ጸንተው ቆይተው፣ በእግዚአብሔር በተከፈተው እየመራ ባለው አዘጋጅነት በአንድነት ተከትለው በሄዱ፣ የሦስተኛውን መልአክ መልእክት ተቀብለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለዓለም በሰበኩት ኖሮ፣ የእግዚአብሔርን ማዳን ባዩ ነበር፤ ጌታም ከጥረታቸው ጋር በኃይል ይሠራ ነበር፤ ሥራውም በተፈጸመ ነበር፤ ክርስቶስም ሕዝቡን ወደ ዋጋቸው ሊቀበል እስካሁን ከመጣ በፊት በመጣ ነበር። ነገር ግን ከዚያ ተስፋ መቁረጥ በኋላ በመጣው የጥርጣሬና የአለመረጋጋት ዘመን ውስጥ፣ ከአድቪንት አማኞች ብዙዎች እምነታቸውን ተዉ.... እንዲሁም ሥራው ተዘገየ፣ ዓለሙም በጨለማ ተተዉ። መላው የአድቪንቲስት አካል በእግዚአብሔር ትእዛዛትና በኢየሱስ እምነት ላይ በአንድነት ቆሞ ኖሮ፣ ታሪካችን ምንኛ እጅግ የተለየ በሆነ ነበር!” ኤቫንጀሊዝም፣ 695።

“በእግዚአብሔር እየተከፈተ በሚገለጥ መመሪያ ውስጥ በአንድነት ወደ ፊት መከተል” ማለትን በመታገታቸው፣ በ1856 ዓ.ም. ወደ ሎዶቅያ ሁኔታ ገቡ፤ ከዚያም በ1863 ዓ.ም. የተከተለው ዓመፅ፣ ጥንታዊ እስራኤል አሥረኛውንና የመጨረሻውን ፈተናቸውን ሲወድቁ ከዚያም በሚቀጥሉት አርባ ዓመታት በምድረ በዳ እንዲሞቱ በተፈረደባቸው ምሳሌ እንደ ተገለጸው የምድረ በዳ መቅበዝበዝ መጀመሪያ ሆነ።

የኢሳይያስ ልጅ በመጨረሻዎቹ ቀናት በሚፈጸመው የመቅደስ መንጻት “ቀሪ ሕዝብ ይመለሳል” የሚለውን ተስፋ ይሰጣል። ይህ “መመለሳቸው” በኤርምያስ የተገለጸ ነው፤ እርሱም “ብትመለስ” የእግዚአብሔር ጠባቂ እንደሚሆን ተስፋ ተሰጥቶት ነበር። መቶ አርባ አራት ሺህ ከተስፋ መቁረጥ የተመለሱ እነርሱ ናቸው።

እነዚያ መቶ አርባ አራት ሺህ የሆኑት ተስፋ መቁረጥን ተለምደው ጌታቸውንም ጠብቀዋል። በሚለራዊት ታሪክ በጥበብኛ ደናግል ምሳሌ ተወክለዋል። እንዲሁም በመጀመሪያውና በመጨረሻው ታሪክ ሁለት በትሮች በአንድ ሕዝብ ይዋሃዳሉ፤ ይህም በእኩል ሌሊት ጩኸት ዘመን በመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ጊዜ ነው።

ክፋው ንጉሥ አካዝ መልእክቱን የሰሙ ነገር ግን በኢሳይያስ የቀረበውን መልእክት የሚጥሉ የይሁዳ መሪዎችን ይወክላል፤ በዚህም ሲያደርጉ “ይሰናከላሉ፣ ይወድቃሉ፣ ይሰበራሉ፣ ይጠመዳሉ፣ ይያዛሉም።” እነርሱ “የተለመዱ መናፍስት ያላቸውንና ጮር ጮር የሚሉትን እና የሚያገኝኩትን አስማተኞች” የሚፈልጉ ናቸው፤ ይህም የ2 ተሰሎንቄ ኃይለኛ ማሳሳትን ሲቀበሉ የሚወድቁበትን የመንፈሳዊነት ልምምድ ይወክላል። በ742 ዓ.ዓ. አካዝ የኢሳይያስን መልእክት መጣሉ፣ በ1863 የሚለር መልእክት ከተጣለበት ጊዜ ጋር ይስማማል። ኢሳይያስ ሚለርን ያመለክታል፤ የሁለቱም የኢሳይያስና የሚለር መልእክት “በሰባቱ ጊዜያት” ላይ የተመሠረተ ነበር፤ እነዚህም የመልእክት ነጥባቸውን በኢሳይያስ ምዕራፍ ሰባት ቁጥር ስምንት ውስጥ ያገኛሉ። የሚለር ልጅ (የኢሳይያስ ልጅ) በመጨረሻዎቹ ዘመናት የሚመጣውን የኤልያስ እንቅስቃሴ ይወክላል።

በአካዝ እምቢተኝነት ምክንያት በእርሱ ላይ የተነገረው ፍርድ፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት በጳጳስና ሥልጣን ሥር የሚተዳደረው የዘመናዊቱ ሮማ ሦስትዮሽ ኅብረት የሆነው የሰሜኑ ንጉሥ እንደሚያሸንፈው ትንቢትን አካትቶ ነበር።

ጌታም ደግሞ እንዲህ ብሎ ተናገረኝ፤ ይህ ሕዝብ በቀስታ የሚፈስሱትን የሺሎዎ ውኃዎች ስለ ናቁ፣ በሬዲንና በሬማልያስ ልጅ ስለ ደሰቱ፤ እንግዲህ ስለዚህ፣ እነሆ፣ ጌታ ብርቱና ብዙ የሆኑትን የወንዙን ውኃዎች፣ ማለትም የአሰርን ንጉሥና ክብሩን ሁሉ፣ በእነርሱ ላይ ያመጣል፤ እርሱም በሰርጦቹ ሁሉ ላይ ይወጣል፣ በዳርቻዎቹም ሁሉ ላይ ይልፋል፤ በይሁዳም ውስጥ ያልፋል፤ ይጥለቀለቃልና ያልፋል፤ እስከ አንገትም ይደርሳል፤ የክንፎቹም ዝርግታ የምድርህን ስፋት ሁሉ ትሞላለች፣ አቤቱ አማኑኤል። ኢሳይያስ 8፡5-8።

ኢሳይያስ ከክፍው ንጉሥ አካዝ ጋር በላይኛው መጠራቀሚያ የውኃ ማስተላለፊያ መጨረሻ ተገናኘ፤ ምንም እንኳን በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ጸሐፊዎችና በአርኬኦሎጂ ምሁራን መካከል ያ በላይኛው መጠራቀሚያ

በክርስቶስ ዘመን ከሰሊሆም መጠራቀሚያ ጋር አንድ መሆኑ ወይስ አለመሆኑ ላይ ጥርጣሬ ቢኖርም፣ የኢሳይያስ ትንቢት አውድ ግን ጥርጥርን ሁሉ ያስወግዳል፤ ምክንያቱም ኢሳይያስ የሰሜን ንጉሥ ቀስ ብሎ የሚፈሰሰውን የሺሎክ ውኃ ስለ ናቀ በአካዝ ላይ እንዲመጣ እንደነበረ ያመለክታል። “ሺሎክ” በብሉይ ኪዳን ውስጥ በአዲስ ኪዳን “ሰሊሆም” ተብሎ ለሚጠራው ስም ነው።

በስሎም መጥመቂያ ነበር ኢየሱስ ዓይነ ስውሩን የፈወሰው፤ ክፉውም ንጉሥ አካዝ በ1863ም ሆነ በቅርብ የሚመጣው የእሱድ ሕግ ጊዜ ለመፈወስ የማይፈቅዱትን ዓይነ ስውር የሎዶቅያ አመራር ይወክላል። “ሺሎካ” እና “ስሎም” ሁለቱም “የተላከ” ማለት ናቸው፤ መልእክትም ከአብ ወደ ወልድ ተልኮ፣ ከዚያም ለገብርኤልና ለቅዱሳን መላእክት ተሰጠ፤ እነርሱም ለኢሳይያስ እንዲያደርሱት አደረጉ፤ እርሱም ከሰማይ “የተላከውን” መልእክት ወደ ዓይነ ስውር የሎዶቅያ መሪ አመጣ።

መልእክቱን ኢሳይያስ ያቀረበበት ከላይኛው መጠራቀሚያ የሚወርደው ውሃ መተላለፊያ መንገድ፣ በዘካርያስ ራእይ በተገለጹት የወርቅ ቱቦዎች ወይም በያዕቆብ ሕልም በታየው መሰላል እንደተወከለው፣ የመንፈስ ቅዱስ ዝናብ ወደ እግዚአብሔር ሕዝብ የሚተላለፍበትን ስፍራ ይወክላል።

“እግዚአብሔር ለእኛ ያዘጋጀው ነገር በዘካርያስ ምዕራፍ 3 እና 4፣ እንዲሁም 4፣12-14 ውስጥ ተወክሎአል፤ ‘እኔም ደግሞ መልሼ እርሱን እንዲህ አልሁት፤ በሁለቱ ወርቃማ ቱቦዎች አማካይነት ወርቃማውን ዘይት ከራሳቸው የሚያፈሱት እነዚህ ሁለት የወይራ ቅርንጫፎች ምንድር ናቸው? እርሱም መልሶ እንዲህ አለኝ፤ እነዚህ ምን እንደ ሆኑ አታውቅም? እኔም፤ አልሁ፣ ጌታዬ ሆይ፣ አላውቅም። እርሱም እንዲህ አለ፤ እነዚህ በምድር ሁሉ ጌታ ዘንድ የሚቆሙት ሁለቱ የተቀቡ ናቸው።”

ጌታ በሀብት የተሞላ ነው። በመሣሪያና በማቅረብ ረገድ ምንም እጥረት የለበትም። በዙሪያችን ጨለማ ጥላዎች የሚሰበሰቡት ከእምነታችን እጥረት፣ ከምድራዊነታችን፣ ከቀላል ንግግራችን፣ በውይይታችን ውስጥ ከሚገለጥ ከአለማመናችን የተነሣ ነው። ክርስቶስ በቃልም ሆነ በባሕርይ ፈጽሞ ውብ እንደሆነ፣ ከአስር ሺህም በላይ የሚበልጥ እንደ ሆነ አይገለጥም። ነፍስ ራሷን ወደ ከንቱነት ለማንሣት በምትረከ ጊዜ፣ የጌታ መንፈስ ለእርስዎ ብዙ ማድረግ አይችልም። አጭር እይታችን ጥላውን ብቻ ያያል፤ ከዚያ በማይ ያለውን ክብር ግን ማየት አይችልም። መላእክት አራቱን ነፋሳት ይዘው አቁመዋል፤ እነዚህም ከነቃቃ ፈረስ እንደሚወከሉ ናቸው፤ ተፈትቶ ሊወጣና በመንገዱ ጥፋትንና ሞትን እየተሸከመ በምድር ሁሉ ፊት ላይ ሊኖጥ የሚሻ ፈረስ።

«በዘላለማዊው ዓለም ጫፍ ላይ ሳለን እንተኛን? ደካማና ቀዝቃዛ እና ሙታን እንሆን? ኦህ፣ በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስና ትንፋሽ በሕዝቡ ላይ እንዲነፍስ፣ በእግራቸውም ቆመው እንዲኖሩ በተገኘ ነበር! መንገዱ ጠባብ እንደሆነ፣ ደጃም ጥብቅ እንደሆነ ማየት ያስፈልገናል። ነገር ግን በዚያ ጥብቅ ደጅ ስናልፍ፣ ስፋቱ ወሰን የሌለው ነው።» Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.

“ወርቃማው ዘይት” ማለት፣ ከላይኛው መጠራቀሚያ በሚወርድ መተላለፊያ፣ ማለትም ሁለቱ ወርቃማ ቧንቧዎች በሆኑት የመጽሐፍ ቅዱስና የትንቢት መንፈስ ሁለት ምስክሮች፣ ወይም ብሉይና አዲስ ኪዳን፣ ወይም ሕግና ነቢያት፣ ወይም ሙሴና ኤልያስ የሚያስተላልፉት የእግዚአብሔር መንፈስ መልእክቶች ናቸው።

“በምድር ሁሉ ጌታ ፊት የቆሙት የተቀቡት ሰዎች፣ ቀደም ሲል ለሰይጣን እንደ ሸፋኝ ኪሩብ የተሰጠውን ስፍራ ይይዛሉ። ጌታ በዙፋኑ ዙሪያ ባሉት ቅዱሳን ፍጥረታት አማካይነት፣ ከምድር ነዋሪዎች ጋር የማያቋርጥ ግንኙነት ያደርጋል። ወርቃማው ዘይት እግዚአብሔር የአማኞችን መብራቶች እንዳይብረበሩና እንዳይጠፉ የሚያስቀጥልባቸውን ጸጋ ይወክላል። ይህ ቅዱስ ዘይት ከሰማይ በእግዚአብሔር መንፈስ መልእክቶች እየፈሰሰ ባይሆን፣ የክፋት ኃይሎች በሰዎች ላይ ሙሉ ቁጥጥር በነበራቸው ነበር።”

“እግዚአብሔር የሚልክልንን መልእክቶች በማንቀበል ጊዜ እርሱ ይከበራል። እንዲሁም እርሱ ወደ ነፍሳችን ያፈስስ ዘንድ የሚፈልገውን ወርቃማ ዘይት እንክዳለን፤ ይህም በጨለማ ውስጥ ላሉት እንዲደርስ ነው። ‘እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል፤ እርሱን ልትቀበሉ ውጡ’ የሚል ጥሪ በሚመጣበት ጊዜ፣ ቅዱሱን ዘይት ያልተቀበሉ፣ የክርስቶስን ጸጋ በልባቸው ያልጠበቁ ሰዎች፣ እንደ ሞቾቹ ደናግል፣ ጌታቸውን ለመገናኘት ዝግጁ እንዳልሆኑ ያገኛሉ። ዘይቱን ለማግኘት በራሳቸው ውስጥ ኃይል የላቸውም፣ ሕይወታቸውም ይፈርሳል። ነገር ግን የእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ ከተለመነ፣ እንደ ሙሴም ‘ክብርህን አሳዩኝ’ ብለን ከለመንን፣ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ውስጥ ይፈስሳል። በወርቃማዎቹ ቱቦዎች አማካይነት ወርቃማው ዘይት ወደ እኛ ይደርሳል። ‘በኃይል አይደለም፣ በብርታትም አይደለም፣ በመንፈሴ ነው፣ ይላል የሠራዊት ጌታ።’ የጽድቅን ፀሐይ ደማቅ ጨረሮች በመቀበል የእግዚአብሔር ልጆች በዓለም ውስጥ እንደ ብርሃናት ያበራሉ።” Review and Herald, July 20, 1897.

አካዝ የሚክደው መልእክት የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ነበር፤ ይህም በ1856 ዓ.ም. ወደ እነርሱ “የተላከውን” ለሎዶቅያ መልእክት የሎዶቅያ መሪዎች ተቀብለውት ቢሆን ኖሮ፣ ወደ ክርስቶስ ሁለተኛ ምጽአት በሚደርስ ፍጻሜ በደረሰ ነበር። ያ መልእክት ከዚያ በኋላ ወደ ታላቅ ጩኸት በበረታ ነበር፤ የእግዚአብሔርም ሕዝብ ሥራውን በጨረሰና በሰላም በኖረ ነበር። ነገር ግን በፋንታው ከተዳኑበት ትውከት ወደዚያው ተመለሱ።

ኢሳይያስና አካዝ የሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ውስጥ በቃል ኪዳን መልእክተኛ የሚፈጸመውን የሙሉኝ እርሻ የመንጻት ሂደት ውስጥ እንዳሉ ተወክለዋል። በትንቢታዊ ምልክት በዘካርያስ ራእይ ውስጥ “ዘይቱ” (መልእክት) የሚፈስስበት ስፍራ ላይ ተቀምጠው ይታያሉ፤ በመጨረሻዎቹም ዘመናት ኢሳይያስ ለአካዝ የሰጠው መልእክት የሦስተኛው ወደ የእስልምና መልእክት ነው፤ የሰባቱ ነጎድጓዶች ስውር ታሪክ መልእክት ነው፤ ስምንተኛው ከሰባቱ መሆኑን የሚገልጽ መልእክት ነው፤ የወይን እርሻው መልእክት ነው፤ “እውነት” መልእክት ነው፤ እነዚህም ሁሉ በመጨረሻዎቹ ዘመናት በሙሉኝ እርሻ የተወከለውን መንጻት የሚያመጣው የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ አካላት ናቸው።

ይህ ደግሞ ከሚለር የመሠረት ድንጋይ ወደ ማዕዘኑ ራስ የሚለወጠው የ“ሰባት ዘመናት” መልእክት ነበር እና ነው፤ ምክንያቱም እርሱ የመጀመሪያው እውነት ነበር፤ ስለዚህም የመጨረሻው እውነት መሆን ይገባዋል። 1863 በጥቅምት 22፣ 1844 ሦስተኛው መልእክ በመጣ ጊዜ የጀመረውን እና በመጨረሻም በ1856 ወደ “ሰባት ዘመናት” ብርሃን የደረሰውን የማጥራት ሂደት ፍጻሜ አመለከተ። በ1844 የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ብርሃን በሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት ምልክት ወደተደረገው ፍጻሜ የመራ ጅምር አመለከተ። ነገር ግን የሎዶቅያ ዕውርነት በጅምሩም በፍጻሜውም የእነዚህን ሁለት ራእዮች ግንኙነት ለማየት እምቢ ይላል። 1863 መልእክት በሚፈታ ጊዜ ሁልጊዜ የሚከናወነውን የማጥራት ሂደት ፍጻሜ ይወክላል፤ እናም የሦስተኛው መልእክ መልእክት በጥቅምት 22፣ 1844 ተፈታ።

በ1844 የተገለጠው የሦስተኛው መልእክ ብርሃን አንድ ብቸኛ ብርሃን አልነበረም፤ እርሱ ሲስተር ዋይት “የሦስተኛው መልእክ እየገፋ የሚሄድ ብርሃን” ብላ የምትጠራው ነው። የሦስተኛው መልእክ እየገፋ የሚሄድ ብርሃን በ1844 ጀመረ፣ የምሕረት ጊዜም እስኪዘጋ ድረስ መግፋቱን ይቀጥላል፤ ነገር ግን በመጀመሪያ በመጣ ጊዜ፣ እንዲሁም በመጨረሻ በሚፈጸምበት ጊዜ፣ የሦስተኛው መልእክ የተለየ የፈተና ዘመን አለው። እነዚያ የፈተና ዘመናት፣ በመጀመሪያውና በመጨረሻው፣ ደግሞ ዳንኤል “የእውቀት መጨመር” ብሎ የሚወክለውን የፈተና ሂደት ይወክላሉ፤ ይህም ደግሞ የሦስተኛው መልእክ እየገፋ የሚሄድ ብርሃን ነው።

በመጀመሪያው የፈተና ሂደት በ1844 ጀመረ፣ እየተገፋ የመጣውም ብርሃን በእውቀት እየጨመረ እስከ 1856 ድረስ ወደ ፍጻሜው ደረሰ። የፈተናው ዘመን የመጀመሪያው ብርሃንና የመጨረሻው ብርሃን በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አስራ ሦስትና አስራ አራት ያሉት ሁለቱ ራእዮች ሲሆኑ፣ እነርሱም የኢድቬንቲዝምን መሠረትና ማዕከላዊ ዓምድ ይወክላሉ።

የመጀመሪያው መልአክ የፈተና ዘመን በ1840 ዓ.ም. አገስት 11 ተጀመረ፤ እና በ1844 ዓ.ም. ኤፕሪል 19 በተከሰተው የመጀመሪያው ቅሬታ ተፈጸመ። ከዚያም የሁለተኛው መልአክ የፈተና ዘመን ተጀመረ፤ እና እስከ 1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 ድረስ ቀጠለ። በዚያ ጊዜ ሶስተኛው መልአክ መጣ፤ እና የሶስተኛው መልአክ የፈተና ዘመን ደግሞ በ1863 ዓ.ም. የላኦዲቅያ አድቪንቲዥም የሶስተኛውን መልአክ ብርሃን እስኪጥል ድረስ ቀጠለ።

ለሚለራዊ አድቪንቲዥም የሦስተኛው መልአክ የፈተና ዘመን መጀመሪያና ፍጻሜ ነበረው፤ መጀመሪያውና ፍጻሜውም አንድን ነገር ሊወክሉ ይገባል። ምክንያቱም ኢየሱስ ሁልጊዜ የአንድን ነገር ፍጻሜ በዚያው ነገር መጀመሪያ ያብራራልና። የሦስተኛው መልአክ እየገፋ የሄደው ብርሃን መክፈቻ በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ አራት ያለው የመገለጫው ብርሃን (የ"mareh" ራእይ) ነበር። የሦስተኛው መልአክ እየገፋ የሄደው ብርሃን ፍጻሜ ግን በቁጥር አሥራ ሦስት ያለው መቅደሱና ሰራዊቱ የመረገጥ ብርሃን (የ"chazon" ራእይ) ነበር። እነዚህ ሁለቱ ራእዮች በትንቢታዊነት ተጠላልፈው የተያያዙ ናቸው።

ከዚያም በሰባተኛው ወር በአሥረኛው ቀን የኢዮቤልዩ መለከት እንዲነፋ ታደርጋለህ፤ በስርዮት ቀንም መለከቱ በምድራችሁ ሁሉ ውስጥ እንዲነፋ ታደርጋለችሁ። ዘሌዋውያን 25፡9።

በኃጢአት ስርዮት ቀን፣ እርሱም ጥቅምት 22 ቀን 1844 ዓ.ም. ላይ ሊነፋ የነበረው መለከት፣ የኢዮቤልዩ መለከት ነበር፤ እርሱም ሰባት ዓመታትን የሚወክል ቅዱስ ዑደት ሲሆን፣ በድምሩ ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ቀናት ይሆናል። ጌታ የጥንት እስራኤልን በቀጥታ ወደ ተስፋይቱ ምድር ሊመራቸው ዓላማ አድርጎ ነበር፤ ነገር ግን ዓመፅቸው ይህ እንዳይሆን አደረገ። ጌታ ዘመናዊ እስራኤልንም በቀጥታ ወደ ተስፋይቱ ምድር ሊመራ ዓላማ አድርጎ ነበር፤ ነገር ግን ዓመፅ ይህ እንዳይሆን አደረገ። ዘመናዊ እስራኤል ለሦስተኛው መልአክ እየገፋ ለሚሄደው ብርሃን ታዛዥ በሆነ ኖሮ፣ ዓለምን ባስጠነቀቀ ነበር፤ ጌታም ከመቶ ዓመት በላይ በፊት በተመለሰ ነበር።

ይህ እንዲፈጸም ዘንድ ጌታ በሚለራውያን መካከል ለውጥ ማድረግ ያስፈልገው ነበር፤ ያም ለውጥ በቅዱሳት መጻሕፍት "የእግዚአብሔር ምሥጢር" ተብሎ የተገለጸው ነው። አድቪንቲዥም የሦስተኛውን መልአክ እየገፋ የሚሄደውን ብርሃን ተከትሎ ቢሄድ ኖሮ፣ የኢዮቤልዩ መለከት እስከ መጨረሻው ድረስ በሙሉ በተሰማ ነበር፤ ምክንያቱም ሰባተኛው መለከት በሚሰማባቸው ዘመናት የእግዚአብሔር ምሥጢር ይፈጸማልና። በራእይ አሥር ውስጥ፣ ያ መለከት፣ እርሱም የኢዮቤልዩ መለከት እንዲሁም የሦስተኛው ወዮ መለከት የሆነው፣ በጥቅምት 22 ቀን 1844 መሰማት ጀመረ።

እኔም በባሕርና በምድር ላይ ቆሞ ያየሁት መልአክ እጁን ወደ ሰማይ አነሣ፤ ሰማይንና በውስጡ ያሉትን ነገሮች፣ ምድርንና በውስጧ ያሉትን ነገሮች፣ ባሕርንም እና በውስጡ ያሉትን ነገሮች የፈጠረውን፣ ለዘላለም ዓለም በሕይወት የሚኖረውን ማለ፤ ዘመን ከእንግዲህ ወዲህ እንዳይኖር ማለ፤ ነገር ግን በሰባተኛው መልአክ ድምፅ ዘመን፣ መለከት ሊነፋ በሚጀምርበት ጊዜ፣ ለባሪያዎቹ ለነቢያት እንደ ነገራቸው፣ የእግዚአብሔር ምስጢር ይፈጸማል። ራእይ 10፡5-7።

በ1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 የተጀመረው የፈተናና የመንጻት ሂደት፣ እርሱም የሦስተኛው መልአክ እየገፋ የመጣው ብርሃን ነበር፤ በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ አራት ብርሃን ተጀመረ፤ በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ ሦስትም ብርሃን ተፈጸመ። በቁጥር አሥራ አራት መልስ ተጀመረ፤ በቁጥር አሥራ ሦስት ጥያቄም ተጠናቀቀ።

እነዚያ አሥራ ዘጠኝ ዓመታት የተመሰሉት፣ በሰሜንና በደቡብ መካከል በነበረው የእርስ በርስ ጦርነት ዘመን የኢሳይያስ የማስጠንቀቂያ መልእክት ወደ ቃል በቃል ይሁዳ ንጉሥ አካዝ በመድረሱ ነበር። እነዚያ አሥራ ዘጠኝ ዓመታት የተጠናቀቁት የሰሜን ንጉሥ እስራኤልን ወደ ባርነት በመውሰዱ ነበር። እነዚያ አሥራ ዘጠኝ ዓመታት በ1844 የሦስተኛውን መልአክ መምጣት እስከ 1863 ድረስ ያለውን ዓመፅ ይመስሉ ነበር።

የሦስተኛው መልአክ እየገሰገሰ የመጣው ብርሃን በኢሳይያስ መልእክት ተወክሎ ነበር።

ያን እየገፋ የሚሄደውን ብርሃን መክደድ ለሚለራዊ እንቅስቃሴ ፍጻሜ አመጣ፤ እናም በዚያ የፈተና ዘመን የፊላዴልፊያው ሚሊራዊ እንቅስቃሴ ወደ ሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን ተሸጋገረ። በ1742 ዓ.ዓ. የተጀመሩት አሥራ ዘጠኝ ዓመታት፣ እና በ1844 የተጀመሩት አሥራ ዘጠኝ ዓመታት፣ ሁለቱም በመጨረሻዎቹ ዘመናት የፈተናና የመንጻት ሂደትን ይወክላሉ፤ ይህም የሦስተኛው መልአክ እየገፋ የሚሄደው ብርሃን የመጨረሻ የፈተና ዘመን ነው።

በዚያ የመጨረሻ ፈተና ሂደት ውስጥ የእግዚአብሔር ምሥጢር ይፈጸማል። መቶ አርባ አራት ሺህ የሆኑት የሚጠብቁ፣ የሚመለሱ እና የሚታተሙ ናቸው።

ምስክሩን እሰር፤ ሕጉንም በደቀ መዛሙርቴ መካከል አትም። ፊቱን ከያዕቆብ ቤት የሚሰውር እግዚአብሔርንም እጠባብቃለሁ፤ እርሱንም እጠብቃለሁ። እነሆ፣ እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች በጽዮን ተራራ ዘንድ ከሚኖር ከሠራዊት ጌታ የመጡ ምልክቶችና ድንቆች በእስራኤል ውስጥ ነን። ኢሳይያስ 8፡16-18።

በመጨረሻው ዘመን የሦስተኛው መልአክ እየገፋ የሚሄድ ብርሃን የመጨረሻ የፈተና ዘመን፣ የመጀመሪያው የፈተና ዘመን በተጀመረበት ስፍራ ተጀመረ። ይህም ኢየሱስ እጁን ወደ ሰማይ ከፍ አድርጎ፣ “ጊዜ ከእንግዲህ ወዲህ እንዳይኖር” ብሎ ባወጀ ጊዜ ተጀመረ። ይህ አዋጅ በሰባቱ የተቀደሰ ዙር ፍጻሜ ላይ ሰባተኛው መለከት ኢዮቤልዩን ባወጀበት ጊዜ፣ በጥቅምት 22 ቀን 1844 ተፈጸመ። የሰባት ዓመታት ዙር ሰባት ጊዜ ተደግሞ በትክክል አርባ ዘጠኝ ዓመታት፣ ወይም ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያ ቀናት ነበር።

1989 የመቶ አርባ አራቱ ሺህ እንቅስቃሴ ውስጥ “የፍጻሜው ዘመን”ን ያመለክታል፤ እንዲሁም 1989 በ1863 ዓመፅ የጀመሩትን አንድ መቶ ሃያ ስድስት ዓመታት መደምደሚያ ያመለክታል። የመቶ አርባ አራቱ ሺህ እንቅስቃሴ በ“የፍጻሜው ዘመን” በ“ሰባቱ ዘመናት” ምልክት ተጀመረ፤ ምክንያቱም አንድ መቶ ሃያ ስድስት ዓመታት ከአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ነው። እርሱም ደግሞ የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ግማሽ ነው።

ኢየሱስ ሁልጊዜ የአንድ ነገርን መጨረሻ በሌለው ነገር መጀመሪያ ይወክላል፤ የመቶ አርባ አራቱ ሺህ እንቅስቃሴ መጀመሪያም በ“ሰባት ዘመናት” ምልክት እንደተለየ ሁሉ፣ በእንቅስቃሴው መጨረሻም እንዲሁ ነው። የእግዚአብሔር ምስጢር በሚፈጸምባቸው የሰባተኛው መልአክ እንቢልታ መንፋት ዘመናት፣ በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ያሉት “ሦስት ቀን ተኩል” ቀኖች መደምደሚያ ላይ ተጀመሩ። ሰባተኛው መለከት፣ እርሱም ሦስተኛው ወዮ የሆነው፣ ጥቅምት 7 ቀን 2023 ሁለተኛውን ድምፁን አሰማ፤ አሁንም የእግዚአብሔር ምስጢር፣ “ለባሪያዎቹ ለነቢያት እንዳስታወቀው” እየተፈጸመ ነው። የእንቅስቃሴው መጨረሻ፣ የዚያኑ እንቅስቃሴ መጀመሪያ እንደተለየው ሁሉ፣ በ“ሰባት ዘመናት” ምልክት ተለይቷል።

በፍጻሜው ዘመን በ1798፣ በሰሜናዊው መንግሥት ላይ የነበረው የእግዚአብሔር ቅጣ “ሰባቱ ዘመናት” ተፈጸመ፤ እናም በሚለራውያን እንቅስቃሴ መጨረሻ፣ ከ“ሰባቱ ዘመናት” ጋር የተያያዙት እውነቶች መከልከል የ1863ን ዓመፅ ምልክት አደረገ። ኢየሱስ ሁልጊዜ የአንድ ነገር መጨረሻን በሌላ ነገር መጀመሪያ ያሳያል፤ እናም የመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ (ሚሊራውያን) የሦስተኛውን መልአክ እንቅስቃሴ (አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ) ያሳያል። ሁለቱም እንቅስቃሴዎች በ“ሰባቱ ዘመናት” ይጀምራሉ እና በ“ሰባቱ ዘመናት” ይፈጸማሉ። እነዚህን ነገሮች ከራስ ፈጥሮ ማቅረብ አይቻልም።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።

“በኃላፊነት ስፍራ ያሉ ሰዎች ራስን የሚያስደስቱና ግርማ የሚወዱ የዓለም መርሆች እንዲቀበሉ አይገባቸውም፤ ምክንያቱም ይህን ሊሸከሙት አይችሉም፤ እንዲያውም ቢችሉ ኖሮ፣ ክርስቶሳዊ መርሆች አይፈቅዱላቸውም ነበር። ብዙ ዓይነት ትምህርት ሊሰጥ ያስፈልጋል። ‘እርሱ ዕውቀትን ማንን ያስተምራል? ትምህርትንስ ማንን ያስረዳል? ከወተት የተለዩትን፣ ከጡትም የተነጠቁትን። ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፤ መስመር በመስመር ላይ፣ መስመር በመስመር ላይ፤ እዚህ ትንሽ፣ በዚያም ትንሽ።’ እንዲሁ የጌታ ቃል በትዕግሥት በልጆች ፊት ሊቀርብ ይገባል፤ በእግዚአብሔር ቃል የሚያምኑ ወላጆችም ሁልጊዜ በፊታቸው ሊያኖሩት ይገባል። ‘በሚንቀጠቀጡ ከንፈሮችና በሌላ ቋንቋ ለዚህ ሕዝብ ይናገራል። እርሱም፣ ድካም ላጋጠመው ዕረፍት እንዲያገኝበት የምታደርጉት ዕረፍት ይህ ነው፤ ይህም መታደስ ነው፤ አላቸው፤ ነገር ግን ሊሰሙ አልፈለጉም። ነገር ግን የጌታ ቃል ለእነርሱ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፤ መስመር በመስመር ላይ፣ መስመር በመስመር ላይ፤ እዚህ ትንሽ፣ በዚያም ትንሽ ሆነላቸው፤ ይህም እንዲሄዱ፣ ወደ ኋላም እንዲወድቁ፣ እንዲሰበሩ፣ እንዲጠመዱ፣ እንዲያዙ ዘንድ ነበር።’ ለምን?—ምክንያቱም ወደ እነርሱ የመጣውን የጌታ ቃል አልተጠነቀቁትምና።”

“ይህ ማለት፣ ትምህርትን ያልተቀበሉ ነገር ግን የራሳቸውን ጥበብ የከበሩ፣ በራሳቸውም ሐሳብ መሠረት ራሳቸውን ለመሥራት የመረጡ ሰዎች ማለት ነው። ጌታ ለእነዚህ ፈተናን ይሰጣል፤ ይህም ምክንያት ለመከተል በታቸውን ይወስዱ ወይም እምቢ ብለው በራሳቸው ሐሳብ መሠረት ያድርጉ ዘንድ ነው፤ ከዚያም ጌታ ለማይቀረው ውጤት ይተዋቸዋል። በመንገዶቻችን ሁሉ፣ ለእግዚአብሔር በምናደርገው አገልግሎት ሁሉ፣ እርሱ ‘ልብህን ስጠኝ’ ብሎ ይናገረናል። እግዚአብሔር የሚፈልገው ተገዥና ለመማር ዝግጁ የሆነ መንፈስ ነው። ለጸሎት ልቀቱን የሚሰጠው ነገር፣ ከፍቅር የተሞላና ታዛዥ ከሆነ ልብ መነፈሱ መሆኑ ነው።”

“እግዚአብሔር ከሕዝቡ የሚፈልጋቸው አንዳንድ ነገሮች አሉ፤ እነርሱም፣ ‘ልቤን ሰጥቼ ይህን ነገር አላደርግም’ ቢሉ፣ ጌታ ሰማያዊ ጥበብ ሳይኖራቸው በራሳቸው ተብሎ በሚቈጠር ጠቢብ ፍርድ እንዲቀጥሉ ይተዋቸዋል፤ ይህም የመጽሐፍ ቃል [ኢሳይያስ 28፣13] እስኪፈጸም ድረስ ነው። ‘እስከ አንድ መጠን ድረስ ከፍርዶ ጋር የሚስማማ እስከሆነ ድረስ የጌታን መሪነት እከተላለሁ’ ብለህ አትናገር፤ ከዚያም ግን የራስህን ሐሳብ አጥብቀህ ትይዝና በጌታ አምሳል እንድትቀረጽ እየተከለከልህ አትሁን። ጥያቄው፣ ‘ይህ የጌታ ፈቃድ ነውን?’ ይሆን እንጂ፣ ‘ይህ የ— አስተያየት ወይም ፍርድ ነውን?’ አይደለም።” Testimonies to Ministers, 419.